

Project Best Practices II

Datum: 27 januari 2017

Locatie: Zeehaven IJmuiden

Betreft: Verslag BP II projectbijeenkomst

Aanwezig: Teun van Dam, Jan Marijs, Cor Vonk, Thomas Brunel, Pim Visser, Ed de Heer, Bea Deetman, Evelien Ranshuysen, Douwe de Goede, Rianne Meinderts, Sabrina van der Enden, David Ras (verslaglegging), Klaas Visser, Willem Ment Den Heijer, Jacob de Boer, Mike Turenhout, Lotte Huisman, Kees Verbogt, Wouter van Broekhoven, Jurgen Batsleer, Harold Hooglander, Maarten Drijver

1. Opening

Opening door Pim Visser, directeur VisNed en voorstelronde van alle aanwezigen. Vertegenwoordigd zijn: vissers, EZ, RVO, wetenschappers, VisNed en Stichting de Noordzee.

2. Inleiding Ed de Heer

Ed de Heer, projectleider Best Practices II (BP II), verzorgt een algemene inleiding. Doelen van het project zijn: 1) het inschatten van de uitvoerbaarheid, naleefbaarheid en handhaafbaarheid van de aanlandplicht en 2) het verbeteren van de selectiviteit van Nederlandse pulsvisserij. BP II bestaat uit vijf werkpakketten:

- WP 1: dertien discardreizen
- WP 2: relatie tussen overlevingspercentage en bestandsgrootte
- WP 3: geografische verspreiding discards
- WP 4: twee reizen selectiviteitscurves 80 en 90 mm puls
- WP 5: wettelijke minimuminstandhoudingsreferentiemaat schol

Daarna geeft hij inzicht in hoe een discardreis er in de praktijk uitziet, van het voortraject t/m de afhandeling op de afslag. Na de eerste discardreis zijn o.a. de volgende verbeterpunten doorgevoerd:

1. Aanpassen formulier tijdsregistratie aan boord (om vergelijkbare resultaten te krijgen)
2. Doornummeren kisten met unieke geplastificeerde nummers (om verwarring aan boord en wal te voorkomen)
3. Technische aanpassingen sorteerband (om te borgen dat zo veel mogelijk discards aan boord blijven)
4. Vooraf gesprek met bemanning (om doelen en protocol aan boord toe te lichten)

Aansluitend wordt aan de vissers gevraagd een reactie te geven naar hun ervaringen tijdens de discardreizen. De aanwezige vissers zijn het erover eens dat de reizen voor de bemanningen zowel fysiek als mentaal zeer zwaar zijn geweest.

Vraag vanuit EZ of er ook onderzocht wordt wat aan boord de gevolgen zijn van eventuele uitzonderingen op de aanlandplicht? Uitzondering voor schar en schol zou vanwege de aantallen enorm helpen.

Vraag of rekening is gehouden met keuze voor de gebieden en of vissers gebieden zoeken waar weinig discards zitten? Er wordt geantwoord dat het juist ook andersom kan werken: 'Vissers willen laten zien dat de aanlandplicht veel werk met zich meebrengt en gaan op zoek naar discards'. Beide zijn onjuist. Vissers zijn tijdens discardreizen gaan vissen op bestekken waar ze dat 'normaal' ook doen. Daarbij wordt een keuze gemaakt op basis van economische factoren. Waar verwacht ik deze week het meest te kunnen verdienen?

3. Werkpakketten 1 en 5

Jurgen Batsleer en Wouter van Broekhoven, beiden onderzoekers bij VisNed, geven een presentatie van de eerste resultaten. Zij benadrukken dat het om voorlopige uitkomsten gaat, slechts vijf van de dertien reizen zijn uitgevoerd.

Aan de hand van een van de reizen wordt weergegeven hoe het proces er bij een normale reis uitziet. Het rapen van de marktvis kost (tijdens de betreffende reis) gemiddeld 1633 manminuten. Bij een discardreis kost het hele proces 15,3 minuten per man per trek extra.

Wouter toont een kaart met de verspreiding van de discardreizen op de Noordzee en voor een aantal soorten de hoeveelheid discards per trek. Het is nog lastig een eventueel patroon te ontdekken. WMR probeert t.z.t. de verschillen aan de hand van abiotische factoren te verklaren.

Jurgen toont de lengteverdeling van de schol discards per schip, hierin is per trek een enorm verschil waar te nemen. Dit onderbouwt (mede) waarom de sector kritisch staat tegenover het last haul project van de NVWA. Bij de tong is dezelfde spreiding waar te nemen. De conclusie is dat aan de wal een paar trekken uitzoeken, het nemen van een steekproef om de lengteverdeling schol in beeld te brengen, niet werkt. Dat betekent dat binnen het project op dit onderdeel geen tijd kan worden bespaard.

Hij laat ook per schip de samenstelling van de discards zien, dit bevestigt dat schar en schol het grootste probleem zijn. Wijting zou in bepaalde perioden ook een probleem kunnen vormen. Benadrukt wordt dat het om kilo's gaat, de verwerking ervan kost meer tijd naarmate de vissen kleiner zijn, dan zitten er grotere aantallen in een kilo.

Van alle kanten wordt benadrukt dat het om een uniek project gaat, nergens in Europa wordt op vergelijkbare schaal data verzameld. Het levert voor beleid en vissers waardevolle informatie op. De waardering voor de deelnemende vissers is dan ook groot. Punt van zorg is het vinden van voldoende vissers voor het uitvoeren van de discardreizen. Men wordt op basis van gemaakte kosten aan boord vergoed in de vorm van het toekennen van wetenschappelijk tongquotum. De huurprijs loopt terug en het tongquotum is dit jaar ruimer, daardoor daalt mogelijk het animo onder vissers.

Verlagen minimuminstandhoudingsreferentiemaat schol. De klasse 25-27cm is 21% van de discards tijdens deze vijf reizen. Zou de handel ze willen hebben? Ja, er is vraag naar, maar onbekend is wat dit met de prijs van de andere lengteklassen gaat doen? WMR gaat de data nog combineren met hun

eigen dataset, dit vergroot de representativiteit. De verwachting is niet dat het verlagen van de minimummaat voor schol een prikkel vormt voor bv 120 mm visserij om met kleinere mazen te gaan vissen, deze vorm van visserij bedient vooral een andere markt.

4. Thomas Brunel (onderzoeker WMR – voorheen IMARES) over werkpakketten 3 en 2

WP 3 - De geografische verspreiding van discards

WMR gebruikt nu twee data bronnen: self sampling programma en observer reizen. In het geval van self sampling heb je van veel reizen een beperkte hoeveelheid data (er worden per reis enkele trekken bemonsterd), in het andere geval heb je van een beperkt aantal reizen veel data (alle trekken worden bemonsterd). Hetzelfde geldt voor data discardreizen. In maart wordt duidelijk hoe en welke datasets gecombineerd worden. De hoeveelheid data alsook de ruimtelijke en temporele spreiding van de data heeft invloed op de betrouwbaarheid van de data en de uitkomsten. Ook liet Thomas aan de hand van een (snelle) statistische analyse de clustering van discards in kaart gebracht kan worden. Hoofdsoorten die worden onderzocht zijn: schol, tong en schar.

WP 2 - Relatie tussen overlevingspercentage en bestandsgrootte

In de huidige bestandschattingen wordt aangenomen dat discards het vangstproces niet overleven, m.a.w. 0% overleving. Inmiddels weten we uit het EFMZV project overleving (2014 – 2015) dat een deel van de schol, tong en schar discards overleeft. Er zal in de eerste plaats een analyse uitgevoerd worden waar voor een range van overlevingspercentages (0 – 100%) het effect op de huidige bestandschattingen en daarop gebaseerde TAC in beeld gebracht zal worden. WMR liet een voorbeeld van een eerdere uitgevoerde analyse (2015) zien. Indien overleving van discards wordt meegenomen zal de schatting van visserijmortaliteit voor het afgelopen jaar lager liggen. Als gevolg zal dan ook de schatting van paaibiomassa in het voorgaande jaar ook lager liggen. Dit heeft tot gevolg dat de verhouding tussen de visserijmortaliteit (F) en de toegestane visserijmortaliteit onder MSY (F_{msy}) ook lager uitpakt. Daarom mag F_{msy} in principe hoger worden (er zou meer vis mogen worden gevangen binnen de randvoorwaarden van MSY). Deze studie zal opnieuw uitgevoerd worden met de meest recente data. In de tweede plaats zal op basis van de gereviseerde bestandschattingen een korte (5 – 10 jaar) en lange (50 jaar) termijn projectie plaatsvinden. Deze projectie tracht inzicht te geven in wat het effect op de bestandschatting en TAC advies van het wel aanlanden (0% overleving – alles gaat mee) en niet aanlanden (x% overleving – gaat weer terug) van de discards voor schol en tong. Verder zal in de analyse niet alleen naar overleving gekeken worden, maar zullen ook scenario's met een veranderende selectiviteit doorgerekend worden.

In het algemeen is er veel argwaan vanuit de sector richting de bestandschattingen. De aanwezige vissers spraken hun bezorgdheid uit over de methodiek met name over de grote hoeveelheid aannames en onzekerheden die het model met zich meebrengt.

